

ΟΜΙΛΙΑ του ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΗ ΜΠΑΛΑΣΟΠΟΥΛΟΥ
ΠΡΟΕΔΡΟΥ της ΕΚΤΕΛΕΣΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ της Π.Ο.Ε.-Ο.Τ.Α.
στην ΗΜΕΡΙΔΑ του ΔΗΜΟΥ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ ΑΤΤΙΚΗΣ
Με θέμα: «Η Νέα Προγραμματική Περίοδος στους Ελληνικούς Ο.Τ.Α.»
ΑΘΗΝΑ-ΠΕΜΠΤΗ 4 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 2014

Αγαπητοί φίλοι, κυρίες και κύριοι,

Οφείλω καταρχάς να ευχαριστήσω τους διοργανωτές για την πρόσκλησή τους. Δεν μας προσκαλούν συχνά σε ημερίδες τέτοιου χαρακτήρα, παρότι έχουμε να συνεισφέρουμε και εμείς χρήσιμα πράγματα και να φωτίσουμε λίγο περισσότερο την πραγματικότητα.

Θα επικεντρώσω στη συνέχεια την ομιλία μου σε τρία σημεία:

- α. Στην Π.Ο.Ε.-Ο.Τ.Α.,
- β. Στους εργαζόμενους στους Δήμους και
- γ. Στις δυνατότητες που υπάρχουν και στις απαιτούμενες διορθώσεις.

α. Ξεκινάω από την ταυτότητα της Ομοσπονδίας μας.

Είμαστε μία εκ των τριών μεγαλύτερων σε αριθμό Ομοσπονδιών οι οποίες συγκροτούμε την Α.Δ.Ε.Δ.Υ. Έχουμε στις τάξεις μας 230 Πρωτοβάθμια Σωματεία με 70.000 συνολικά φυσικά μέλη. Στην Εκτελεστική Επιτροπή της Α.Δ.Ε.Δ.Υ. συμμετέχουμε με τρία (3) μέλη (στα 17). Το ειδικό βάρος μας συνεπώς μέσα στο συνδικαλιστικό κίνημα είναι μεγάλο. Έγινε ακόμα μεγαλύτερο λόγω των πληγμάτων που δέχτηκε η Τοπική Αυτοδιοίκηση Α' βαθμού, με τις διαδοχικές μειώσεις τόσο των πόρων της όσο και προπάντων, του προσωπικού της. Όπως όλοι γνωρίζουμε, καταργήθηκαν και οι Σχολικοί Φύλακες και η Δημοτική Αστυνομία ενώ μια μεγάλη γκάμα ειδικοτήτων υπαλλήλων με συμβάσεις Ορισμένου Χρόνου περιορίστηκαν πολύ.

Τα πλήγματα αυτά, που τα συμπλήρωσαν οι διαδικασίες της διαθεσιμότητας και της ενδοδημοτικής κινητικότητας, μας ώθησαν στο να αναλάβουμε πρωταγωνιστικό ρόλο στις αντιδράσεις-κινητοποιήσεις και γενικότερα, στο να βρεθούμε στο προσκήνιο των αντιμνημονιακών αγώνων.

Έχουμε καθημερινά σταθεί στο πλευρό των συναδέλφων μας με κάθε μορφή αγωνιστικών κινητοποιήσεων και δράσεων.

β. Επειδή όμως δεν επιθυμούμε να μιλάμε μόνο για τα αγωνιστικά μας καθήκοντα ή να αναλύουμε συνέχεια τα συνδικαλιστικά μας θέματα αλλά είμαστε εδώ για να συνεισφέρουμε με θετικό πνεύμα στη συζήτησή σας, έρχομαι στο δεύτερο σημείο. Θα σας πω λοιπόν για το σώμα των Δημοτικών Υπαλλήλων.

Σήμερα κυρίες και κύριοι, στους 325 Δήμους της χώρας υπηρετούν συνολικά 71.000 άτομα. Με κριτήριο την εκπαίδευσή τους, έχουμε 17.000 Π.Ε., 11.000 Τ.Ε., 32.000 Δ.Ε. και 21.000 Υ.Ε. (στοιχεία από το Μητρώο Ελληνικού Δημοσίου www.apogarfi.yap.gov.gr).

Σήμερα, μεταξύ των συναδέλφων της κατηγορίας Π.Ε. υπηρετούν και 250 περίπου απόφοιτοι της Εθνικής Σχολής Δημόσιας Διοίκησης και Αυτοδιοίκησης, ειδικά εκπαιδευμένοι σε κρίσιμα αντικείμενα της Τοπικής Αυτοδιοίκησης, όπως τα Οικονομικά ή η Πολιτική Προστασία. Ομοίως, έχει αυξηθεί ο αριθμός εκείνων που κατέχουν διδακτορικό ή μεταπτυχιακό τίτλο.

Με δεδομένο ότι ο κύκλος των αρμοδιοτήτων των Δήμων επικεντρώνεται στην καθημερινότητα του πολίτη, οι Δημοτικοί Υπάλληλοι είναι στην πρώτη γραμμή της μάχης! Είτε στο Κ.Ε.Π., είτε στην αποκομιδή απορριμμάτων, είτε στην ταμειακή υπηρεσία, είτε στην έκδοση αδειών, είτε στους Βρεφονηπιακούς Σταθμούς, είτε στη διοργάνωση εκδηλώσεων, είτε ακόμα και στο Κοιμητήριο, ο Δημοτικός Υπάλληλος είναι σε συνεχή επικοινωνία με τον πολίτη και μαθαίνει πρώτος τις απαιτήσεις, τα αιτήματα, τις απόψεις, τις κρίσεις και τις εντυπώσεις του... Τα παράπονα τα ακούει πρώτα ο υπάλληλος και ύστερα ο Δήμαρχος...

Όπως όμως και οι ίδιοι οι Δήμοι, έτσι και οι εργαζόμενοι σε αυτούς, νιώθουμε παραπεταμένοι.

γ. Βασικό όσο και διαχρονικό πρόβλημα των εργαζομένων στους Δήμους, παραμένει η αυθαιρεσία των αιρετών! Στην πλειοψηφία των Δήμων, οι αυθαίρετες αποφάσεις σε όλα τα ζητήματα που αφορούν το προσωπικό, αναθέσεις, τοποθετήσεις, μετακινήσεις, προαγωγές κ.λπ., συνιστούν τον αναμφισβήτητο κανόνα... Οι Δήμαρχοι συνήθως διοικούν με την παρέα τους και όχι υπακούοντας σε ορθολογικά πρότυπα και επαγγελματικά δεδομένα. Η αξιοποίηση των γνώσεων και των εμπειριών των εργαζομένων είναι πολύ περιορισμένη. Ανύπαρκτη όταν υπάρχουν φίλοι ή συγγενείς του Δημάρχου ή των Αντιδημάρχων...

Χαρακτηριστικό επ' αυτού είναι το παράδειγμα των Οργανισμών. Αυτοί δεν φαίνεται αν συντάσσονται για να διευκολύνουν την ανάπτυξη δημιουργικής δραστηριότητας των εργαζομένων αλλά συντάσσονται για να εξασφαλίσουν την τακτοποίηση σε θέσεις ευθύνης των διαφόρων ευνοούμενων...

Γενικότερα, η πολιτική Διοίκησης Ανθρώπινου Δυναμικού στους Δήμους είναι μάλλον ανύπαρκτη...

Είναι πρόσθετο πρόβλημα συνιστά η αναπτυσσόμενη διαρκώς συνεργασία με ιδιωτικές εταιρίες. Η μέχρι σήμερα εμπειρία παρέχει μεγάλη ποικιλία σχετικών εμπειριών.... Υπάρχουν και θετικές αλλά και πολλές αρνητικές εμπειρίες... Στις αρνητικές πρέπει να καταγραφούν όλες εκείνες οι περιπτώσεις όπου η συνεργασία με την εταιρία γίνεται μόνο με ορισμένους, αιρετούς και ευνοούμενους υπαλλήλους, ερήμην των πολλών υπαλλήλων οι οποίοι ούτε ενημερώνονται ούτε συμμετέχουν σε τίποτα... Τέτοια φαινόμενα είχαμε σε περιπτώσεις που Δήμοι ανέπτυξαν σύστημα Διοίκησης Ολικής Ποιότητας ή κατέστρωσαν Επιχειρησιακά Σχέδια...

Είναι όμως δυνατόν να γίνονται τέτοια σχέδια και να εφαρμόζονται τέτοια συστήματα με τους υπαλλήλους στο περιθώριο;

Σήμερα μάλιστα, διανύουμε την εποχή που όλοι οι επιστήμονες της Διοίκησης τονίζουν πως το βασικό κεφάλαιο μιας οργάνωσης είναι το ανθρώπινο δυναμικό της και ότι δεν μπορεί να γίνει τίποτα σοβαρό και μακροπρόθεσμο αν δεν αξιοποιηθούν τα ταλέντα του κάθε είδους προσωπικού!

Από τα όσα σας περιέγραψα παραπάνω, νομίζω ότι προκύπτουν εύκολα και τα ζητήματα εκείνα στα οποία επιμένουμε ότι πρέπει να υπάρξουν βελτιωτικές παρεμβάσεις.

Αυτά είναι συνοπτικά τα εξής:

- **Σαφής και ξεκάθαρη οριοθέτηση της εξουσίας Δημάρχου-Αντιδημάρχων και των καθηκόντων υπαλλήλων.**
- **Διευκόλυνση της συμμετοχής των υπαλλήλων σε όλα τα νέα συστήματα και όχι περιορισμός τους.**
- **Καλλιέργεια γενικότερα θετικού κλίματος μέσα στις υπηρεσίες, ώστε να ενθαρρύνονται οι πρωτοβουλίες και οι νέες ιδέες.**
- **Οι εταιρίες, όπου συμπράττουν, είναι για να βοηθούν όχι για να υποκαθιστούν και πρέπει και με αυτές να υπάρχει ακριβής καθορισμός του ρόλου τους, ο οποίος σε καμία περίπτωση δεν μπορεί να φτάνει στην άσκηση Δημόσιας εξουσίας.**

Ολοκληρώνοντας, θέλω να τονίσω πως οι εργαζόμενοι σήμερα στους Δήμους, είναι έτοιμοι να δώσουν τον καλύτερο εαυτό τους, και θέλουν και μπορούν να συνεισφέρουν δημιουργικά στις αναπτυξιακές πρωτοβουλίες, δηλαδή σε εκείνες στις πρωτοβουλίες που θα έχουν πραγματική προστιθέμενη αξία για τις τοπικές κοινωνίες.

Ευχαριστώ.